

РЕШЕНИЕ

№ 13374

гр. София, 04.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **741** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. М. А. Ш., гражданин на И., от мъжки пол, [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], с постоянен адрес и адрес за призовки и съобщения: [населено място], ПЗТ – Пъстрогор, срещу Решение № РПЗТ-4/13.01.2026 г. на Председателя на ДАБ при МС, постановено на основание чл. 45г, ал. 3 във връзка с чл. 45в, ал. 1 във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, с което е продължено настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип, до окончателното произнасяне на съда по спора с влязъл в сила съдебен акт.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като издадено при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Счита, че не са изложени мотиви, от които да се направи извод за възможността на жалбоподателя да се укрие. Моли се за отмяна на оспореното Решение на председателя на ДАБ – МС.

В съдебно заседание жалбоподателят Х. М. А. Ш. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв.Г.. Адвокат Г. иска съдът да отмени решението за продължаване на настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип към ДАБ като нищожно, защото това решение било постановено в противоречие с ясно посочено в съдебно решение по този казус, че задържането след приключване на административното производство не може да продължи. Административното производство приключило с решение на ДАБ и лицето не следвало да бъде държано повече в помещение от закрит тип към ДАБ. Вместо да изпълни това съдебно решение ДАБ издал ново решение за задържане, което е предмет на настоящото съдебно производство.

Ответникът ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ДАБ ПРИ МС–редовно призован, се представлява от юрк. Х..

Юрисконсулт Х. иска съдът да остави жалбата без уважение на основанията, които са посочени в обжалвания индивидуален административен акт.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява, че на 01.10.2025 г. в ДАБ при МС е постъпила молба, с която Х. М. А. Ш., гражданин на И., от мъжки пол, [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], е отправил искане да му бъде предоставена международна закрила в Република България и на същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България и към настоящия момент е в процедура за международна закрила по реда на ЗУБ.

В хода на административното производство, в ДАБ при МС е постъпило писмо с вх. № КП-04-6173/25.09.2025 г. от Дирекция „Миграция“ (ДМ), с което е предоставена информация за чуждия гражданин. След анализ на предоставената информация, за жалбоподателя е установен извода, че са налице предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ за настаняване на жалбоподателя в център от затворен тип. В тази връзка и с оглед на обстоятелството, че чужденецът е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ жалбоподателят е настанен в ПЗТ с Решение № РПЗТ-69/01.10.2025г. на председателя на "ДАБ" при МС.

Административният акт е обжалван от жалбоподателя като по жалбата е образувано а.д. № 10732/2025 г. по описа на АССГ и с решение № 40147/02.12.2025 г., 83-ти състав на АССГ е уважил жалбата на Х. М. А. Ш. срещу решението за настаняване в ПЗТ в частта, с която чужденецът е настанен в помещение от затворен тип до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила, Решението на съда е влязло в сила.

С молба с вх. № ТЦП-01-31/06.01.2026 г. Х. М. А. Ш. е отправил искане за преразглеждане на настаняването си в ПЗТ на ДАБ при МС. Съгласно разпоредбата на чл. 45г, ал. 3 от ЗУБ, при постъпило искане от чужденец търсец международна закрила, Председателя на ДАБ при МС преразглежда решението за настаняване в ПЗТ и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок. С писмо № КП-04-64/06.01.26 г. е отправено запитване до дирекция „Миграция“-МВР, с което е поискана информация, налице ли е промяна в обстоятелствата, но в ДАБ при МС не е постъпила информация за Ш., която да обосновава прекратяване на настаняването в ПЗТ.

Предвид това било прието, че информацията съдържаща се в писмото на Дирекция „Миграция“ попада в хипотезата на чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, според която чужденец, търсец международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен, тип, за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. Доколкото производството по предоставяне на международна закрила не е приключило, а разпоредбата на чл. 63а, ал. 5 ЗУБ предвижда възможност за провеждане на допълнителни интервюта, то следвало да се приеме, че са налице условията по т. 2.

Предвид горното, след преразглеждане на решение № РПЗТ-69/01.10.2025г. по искане на чужденеца, търсец закрила и след обсъждане на посочените, съображения, на основание чл. 45г, ал. 3 във връзка с чл. 45 в, ал. 1 във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, АО приел, че са налице предпоставките за продължаване настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип, до окончателното произнасяне на съда по спора с влязъл в сила съдебен акт.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспореното решение в цялост.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на чужденеца на 14.01.26 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 21.01.2026г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, от надлежна страна - участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно приложимата норма на чл. 45а ЗУБ за съвременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпорежи задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията. В чл. 45б, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най - кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. Настаняването се извършва с решение на председателя на ДАБ, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група (чл. 45в, ал. 1 и ал. 2 ЗУБ).

Процесното решение № РПЗТ-4/13.01.2026 г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание (чл. 45в, ал. 3 ЗУБ). Не са налице основания по смисъла на чл. 146 АПК за отмяната му.

Административният орган – председателят на ДАБ правилно е преценил наличие на материалноправните предпоставки, установени с чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. За да се пристъпи към прилагане на мярката по чл. 45б ЗУБ за временно настаняване в център от затворен тип, следва да е изпълнено изискването по ал.1 на същата норма - да не може да бъде приложена ефективно мярката по чл. 45а от същия закон. От мотивите на решението се обосновава извод, че не може да бъде приложена мярката по чл. 45а ЗУБ, т.к. чужденецът е бил установен в зоната на ГПУ-С., при опит да премине държавната граница от Р. Турция към Р. България, с валиден иракски паспорт, но с преправено решение за пребиваване, издадено от Федерална република Германия.

Съгласно пар. 1 от ДР на ЗУБ, в т. 15, законодателят е определил понятието „сериозна опасност от укриване“, като неизчерпателно е посочил конкретни ситуации и данни, които могат да бъдат взети предвид при тази преценка, а именно когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че чужденецът ще се опита да се укрие. Такива данни може да са налице, когато чужденецът: не може да бъде намерен на разрешения му адрес, напуснал е без разрешение определената му зона или център за настаняване, не се е явил без уважителна причина пред длъжностно лице от Държавната агенция за бежанците в изпълнение на приложена мярка по чл. 45а, нарушил е забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната, както и други данни. В приложимата норма - в чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, се изисква да съществува само „опасност от укриване“, без да се преценява степента на опасността. От данните по делото се установява посоченото основание – лицето е влязло в страната не през определените за това места и без разрешение от надлежните органи. Поради това обосновано е приетото в обжалваното решение, че съществува опасност жалбоподателят да се укрие, от което и извод, че към дата на издаване на обжалваното решение, съществуват обстоятелства, относими към основанието по чл. 45б, ал. 1, т. 2.

При тези факти и с оглед обстоятелството, че лицето не принадлежи към уязвима група по

смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ, не е заявило наличие на семейни връзки на територията на Република България и след извършената преценка на цялостното поведение на жалбоподателя, е правилен изводът на административния орган, че подадената молба за закрила след задържането му от граничните власти дава основание да се счита, че чуждият гражданин цели да осуети изпълнението на наложената му принудителна административна мярка, както и че има опасност да се укрие.

Съдът не констатира допуснато нарушение при прилагане на материалния закон и преценката относно основанията за налагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект, от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел „своевременно разглеждане на молбата за международна закрила“.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно -производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства. Доколкото образуваното производство, въз основа на подадена молба за закрила, не е приключило и съществува възможност за провеждане на допълнителни интервюта.

В съответствие с този извод е и предвиденото по чл. 9, пар.1 от Директива 2013/33, настаняването продължава само докато са приложими основанията за задържане, предвидени по чл. 8, пар. 3 от Директивата, а в пар. 2 на същия чл. 9 е предвидено задължение за надлежно изпълнение на административните процедури, които се отнасят до основанията за задържане. По делото има данни за извършвани административни процедури, относими към основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ - опасност от укриване, което обуславя и законността на процесното настаняване в помещение от затворен тип/задържане по смисъла на директивата.

Независимо, че в ЗУБ или в Директива 2013/33/ЕС, регламентираща задържането на кандидат за международна закрила (чл. 8 - чл. 10) не е предвидена възможност настаняването да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила, в европейското и българското законодателство изрично е предвидено, че кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл. 8, пар. 3 от Директивата или съответно чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ.

Мярката е пропорционална, доколкото е временна, продължава до отпадане на основанията по чл. 45б, ал. 1 ЗУБ и подлежи на периодично преразглеждане по реда на чл. 45г, ал. 2-3 ЗУБ.

В настоящото производство не се сочат и други факти, които не са били проверени и обсъдени от административния орган при постановяване на оспореното решение и преценката относно основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

По изложените съображения оспорването следва да бъде отхвърлено.

Доколкото от ответника не е заявена претенция за разноски, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 54 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. М. А. Ш., гражданин на И., от мъжки пол, [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], с постоянен адрес и адрес за призовки и съобщения: [населено място], ПЗТ – Пъстрогор, срещу Решение № РПЗТ-4/13.01.2026 г. на Председателя на ДАБ при МС, постановено на основание чл. 45г, ал. 3 във връзка с чл. 45в, ал. 1 във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, с което е продължено настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип, до окончателното произнасяне на съда по спора с влязъл в сила съдебен акт.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.45в, ал.5 от ЗУБ.